

هلال احمر در همه جا برای همه

تاریخچه نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر

International Federation
of Red Cross and Red Crescent Societies

ICRC

سیر تاریخی جمعیت هلال احمر افغانی

جمعیت هلال احمر افغانی یا هر جمعیت ملی دیگر سازمان‌های ملی هستند که با تأیید حکومت ملی در راستای اهداف بشردوستانه به حیث معاونین حکومت‌های مربوطه خدمت می‌کنند. هنگامی که یک جمعیت ملی به وسیله کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به رسمیت شناخته می‌شود، آن جمعیت یکی از مرکب‌های نهضت محسوب می‌شود و می‌تواند عضویت فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر را درخواست کند.

هنری دونانت سوییسی بنیان سازمان مستقل با اهداف بشردوستانه و بی‌طرفانه را در سال ۱۸۶۳ میلادی نهاد. دولت وقت عثمانی در سال ۱۸۷۶ به جای استفاده از نشان صلیب سرخ از معکوس رنگ‌های پرچم خود یعنی هلال احمر در زمینه سفید برای جمعیت ملی خود استفاده کرد. امروز کشورهای مسلمان نشان هلال احمر را به عنوان نشان جمعیت ملی خود به کار می‌برند. جایگاه جمعیت هلال احمر از نظر عرف بین‌المللی بسیار حایز اهمیت است. صلیب سرخ و هلال احمر بین‌المللی، بزرگترین شبکه بشردوستانه غیرسیاسی و امدادرسانی جهان محسوب می‌شوند. جمعیت ملی

افغانستان در قرن حاضر دارای سیر تاریخی زیر به هدف کاهش آلام بشری دارای نشان هلال احمر می باشد.

در اوایل سال ۱۳۰۸ هـ. خورشیدی مطابق (۱۹۲۹م.) به همت گروهی از افراد نועدوست و سعی و تلاش بلدیه (شاروالی مرکز) نشستی عام در باغ عمومی کابل دایر و یک نهاد خیریه تأسیس زیر نام «مجلس امدادیه ملی» مجلس فوق بنیان سازمان خیریه ای را به هدف تشویق مردم جهت دستگیری آسیب دیدگان و نیازمندان نهاد.

عواطف بشردوستانه جهت سازماندهی این مجلس از خطابه ها و اعلان ها تا دعوت ها و دادخواهی ها؛ منجر به جهت دهی و تاسیس نظم سازمانی ای شد که از جلب اعانات و قسمی از معاشات و عواید شخصی مردم بهره مند شد. این نظم سازمانی بنیان جمعیت ملی را تشکیل داد.

در مجلس متذکره محمد ابراهیم مامور سابقه دار بلدیه به حیث رییس و خیرخواهانی دیگر به حیث معاون، خزانه دار و سایر ارکان و اعضای مجلس انتخاب شدند. مجلس امدادیه ملی با همان ساختار و ترکیب اولیه اش امور و تکالیف خیریه را به انجام می رساند تا جایی که به تاریخ ۱۸ حوت سال ۱۳۰۸ هجری خورشیدی، محمد نادر شاه فرمانی را به امضای خویش، به جوابیه

مجلس امدادیه ملی فرستاد در حالی که در فرمان؛ آرزوی کامیابی مجلس امدادیه ملی را کرده بود.

بر اساس تقاضای کنفرانس بین المللی نهضت در هاگ در (۱۹۳۲م) مطابق ۱۳۱۱ هـ ش. از دولت وقت افغانستان درخواست شد تا جمعیت ملی خویش را بنیان نهد. همان بود که دولت وقت افغانستان نام مجلس مرکز امداد اولیه را به نام «محراب احمر» تغییر و در چوکات وزارت مالیه مدغم گردانید. اما ده شرطی که نهضت برای رسمیت شناختن یک جمعیت ملی گذاشته بود برآورده نشده بود. این نهاد پس از مدتی به مربوطات وزارت صحت عامه پیوست.

جمعیت ملی در سال (۱۳۱۳ هـ ش) مطابق (۱۹۳۴م) از مربوطات وزارت صحت عامه مجزا گردید در واقع سال تاسیس رسمی جمعیت ملی به ۱۳۱۳ هجری خورشیدی برمی گردد.

جمعیت ملی بعد از تکمیل شرایط ۱۰ ماده ای نهضت به حیث یک جمعیت ملی مستقل در ۱۹۵۴/۹/۲ م. از جانب کمیته بین المللی صلیب سرخ به رسمیت شناخته شد. در ۱۹۵۴/۱۱/۱۱ م. به حیث ۸۳مین عضو فدراسیون بین المللی جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر شناخته شد.

شکل گیری نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر

در سال ۱۸۵۹ م تاجر جوان سوییسی (هانری دونانت) به قصد انجام معاملات تجارتی با ناپلیون سوم

امپراتور فرانسه که با قوای نظامی خود غرض عقب راندن نیروهای اتریشی در شمال ایتالیا آمده بود، وارد ایتالیا شد. با ورود وی جنگ خونین بین نیروهای ایتالیا و فرانسه از یکسو و نیروهای رزمی اتریشی از سوی دیگر برای ۱۶ ساعت متوالی در منطقه سالفرینو واقع شمال کشور ایتالیا بوقوع پیوست. در این جنگ بیش از سیصد و بیست هزار تن نیروهای رزمی طرفین باهم درگیر بودند که در نتیجه حدود (۴۰۰۰۰) چهل هزار تن کشته و زخمی در میدان جنگ بدون پرستاری بجا مانده بود.

کثرت تعداد زخمی ها سبب شد که کارکنان طبی نظامی به حالت اسفبار آنان رسیدگی کرده نتوانند. زخمی های جنگ در وضعیت مرگبار و وخیمی قرار داشتند، آنان با مشاهده هر کس با ناله و التماس طلب کمک می کردند. با گذشت هر ساعت چندین تن آنان جان هایشان را از دست می دادند. فریاد سوزناک از هر سو بگوش می رسید. در نتیجه احساسات و عواطف هانری دونانت با مشاهده چنین یک وضعیت ناهنجار تحریک و از مأموریت که در پیشرو داشت منصرف می شود. وی به مراقبت و مداوی زخمی ها همت می گمارد و از ساکنان نزدیک منطقه سالفرینو نیز دعوت

کرد تا در این امر انسانی وی را کمک نمایند. همان بود که برای بار اول گروه‌های رضاکاران را به منظور معالجه مجروحان جنگ تشکیل داد. مقدار پولی را که بخاطر تجارت باخود داشت در تداوی زخمی‌ها نیز بمصرف رساند.

زمانی که هانری دونانت از معالجه مجروحان فارغ می‌شود و به سویس باز می‌گردد، کابوس رویای جنگ و پیامد‌های ناگوار این پدیده منفور روان وی را همواره ناراحت و آزار می‌داد.

همان بود که در سال ۱۸۶۲ م کتابی را تحت عنوان (خاطره سالفینو) منتشر کرد. وی در این کتاب ضمن شرح مشاهداتش از جنگ سالفینو و عواقب خشونت بار جنگ دو پیشنهاد کلیدی را نیز در آن گنجانید:

پیشنهاد اولی او این بود که «آیا این امکان وجود ندارد که در حالت صلح رضاکاران تربیه شوند تا در حالت جنگ این رضاکاران به تداوی مجروحان جنگ بپردازند؟»

پیشنهاد دومی هانری دونانت چنین بود که «باید صلیب سرخ (یا آی سی آر سی) که یکی از مرکبه

میدان های جنگ تامین کند. به عبارت دیگر؛ نیروهای متخاصم نباید این رضاکاران را که مصروف معالجه زخمی های جنگ هستند، مورد حمله قرار دهند.»

هانری دونانت این کتاب را به تمام سران دول و شخصیت های سرشناس کشورهای اروپایی فرستاد و با در نظر داشت معقولیتی که پیشنهادات وی به همراه داشت مورد پذیرش قرار گرفت. سرانجام بذری را که وی در اذهان عامه پاشید ثمر داد که در نتیجه پیشنهاد اول وی باعث بوجود آمدن جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر شد و پیشنهاد دومی وی سبب به میان آمدن قرار داد اول ژنیو که پایه گذار کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو و پروتوکول های ضمیمه ۱۹۷۷ (قانون جنگ) گردید.

از سوی دیگر یک نهاد خیریه کوچکی بنام «جمعیت ژنیو برای رفاه عامه» - از قبل در شهر ژنیو فعالیت می کرد- یک کمیسیون پنج نفری را به منظور بررسی ایده ها و نظریات هانری دونانت تأسیس نمود. این کمیسیون که از گوستاو مونییر، گولیمی هنری دوفور ، لویس آپیا، تئودور مونیور و خود دونانت ترکیب یافته بود «کمیته امداد برای قربانیان جنگ» را در سال

(۱۸۶۳م) بنیاد گذاشتند که بعداً بنام (کمیته بین المللی صلیب سرخ) یا (آی سی آر سی) که یکی از مرکبه های نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر بشمار می رود؛ تغییر نام یافت .

سپس بنیان گذاران کمیته مذکور تصمیم گرفتند که نظریات هانری دونانت را در عمل پیاده نمایند. همان بود که در پاسخ به فراخوان آنها ۱۶ دولت و چهار نهاد بشردوست نمایندگان شان را در کنفرانس بین المللی که در ۲۶ اکتوبر ۱۸۶۳ در شهر ژنیوا اعزام کردند. در این کنفرانس نشان مشخصه آن ها - صلیب سرخ در زمینه سفید که شکل معکوس نشان دولتی کشور سوئیس است رسماً به تصویب رسید.

از سوی دیگر برای حمایت از خدمات طبی در میدان جنگ و به رسمیت شناخته شدن صلیب سرخ و آرمان های آن در سطح بین المللی حکومت سوئیس در سال ۱۸۶۴ کنفرانس دیپلماتیک را در ژنیوا برگزار نمود. نمایندگان ۱۲ کشور در این کنفرانس شرکت نمودند و پیمانی را به نام « قرارداد ژنیو برای بهبود وضعیت مجروحان نظامیان در میدان جنگ » به تصویب رساندند که این قانون پایه گذار قانون بین المللی بشردوستانه

که بنام‌های قرار داد‌های ۱۹۴۹ ژنیو و قانون جنگ نیز معروف است، گردید. از همان وقت به بعد تشکیل جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در دیگر کشورهای جهان آغاز شد. و در حال حاضر بیش از (۱۹۰) جمعیت ملی صلیب سرخ و هلال احمر در (۱۹۰) کشور جهان تشکیل گردیده که عضو نهضت بین‌المللی صلب سرخ و هلال احمر بشمار می‌روند. جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در مجموع، نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر را تشکیل می‌دهند.

از جانب دیگر بعد از ختم جنگ جهانی اول به اساس پیشنهاد هیئت رهبری کمیته بین‌المللی صلیب سرخ کمیته مشتمل از کشورهای فاتح تشکیل شد. به اساس سفارش این کمیته در سال ۱۹۱۹م داکتران مشهور جهان در شهر (کان) طی نشست دستورات‌العمل کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را در حالات صلح و جنگ طرح و تصویب نمودند. این کمیته در حالات جنگ از کنوانسیون اول ژنیو گرفته تا آخرین کنوانسیون تمام فیصله‌های آنرا مورد تأیید قرار داد و قیمومیت کمیته بین‌المللی صلیب

سرخ، فدراسیون جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر و جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر را به شرح زیر پذیرفتند:

۱- کمک با آسیب دیدگان حوادث طبیعی چون زلزله، سیلاب و آتش سوزی

۲- کمک با مصدومین قحطی، فقر و امراض ساری

۳- پرورش و تربیت کارکنان صحتی به منظور حفاظت صحت عامه و ایجاد تیم های صحتی ثابت و سیار.

۴- آموزش و استخدام جوانان و اطفال به منظور انجام خدمات بشردوستانه

فدراسیون بین المللی جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر

بعد از ختم جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۹م رئیس جمعیت صلیب سرخ کشور امریکا هانری داویسن پیشنهاد کرد که حالا وقت آن فرا رسیده تا تمام جمعیت های ملی در چوکات یک سازمان بین المللی متحد شوند. به اساس این نظریه در همان سال رؤسای جمعیت های ملی کشورهای امریکا، فرانسه، انگلستان،

جرمنی، ایتالیا و جاپان در شهر پاریس تشکیل جلسه دادند و اساس فدراسیون جمعیت های ملی را که در آنوقت بنام لیگ (اتحادیه) نامیده می شد گذاشتند. باگذشت چندسال دفتر فدراسیون از شهر پاریس به شهر ژنیوا منتقل گردید.

هدف ایجاد فدراسیون یا اتحادیه جمعیت های ملی هلال احمر و صلیب سرخ، تشویق و ترغیب جمعیت های ملی به انواع فعالیت های بشردوستانه است. همچنان فدراسیون جمعیت های ملی ضامن و مدافع مصالح، نقطه اتصال و یگانگی اهداف و مشوق تاسیس جمعیت های ملی و ارتقا ظرفیت های کاری این جمعیت ها است و در عرصه خدمات اجتماعی و صحتی نیز آنان را یاری می رساند. جمعیت های ملی همه ساله وجوه معینی را به عنوان حق العضویت به فدراسیون جمعیت های ملی می پردازند.

اصول اساسی نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر

۱. بشر دوستی: نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر به آرزوی کمک رساندن بدون تبعیض به مجروحین میدان جنگ به وجود آمده است. در مأموریت ملی و بین المللی خویش تلاش می ورزد تا در هر جایی همواره از آلام بشری جلوگیری کند و آن

را کاهش دهد. هدف آن حمایت از حیات، صحت و تأمین احترام انسان است. این نهضت تفاهم متقابل، دوستی، همکاری و صلح پایدار را بین انواع بشر توسعه می دهد.

۲. غیرجانبداری: این نهضت هیچ نوع امتیازی به ملیت، نژاد، طبقه، عقاید دینی و مذهبی و نظریات سیاسی نمی دهد. تلاش می ورزد تا درد و رنج افراد را صرف با در نظر داشت نیازمندی ایشان و دادن حق اولویت به مصیبت های عاجل، تسکین دهد.

۳. بیطرفی: این نهضت برای کسب و تداوم اعتماد همه گان، در مخاصمات طرف واقع نمی شود. هیچ گاهی در مناقشات سیاسی، نژادی، دینی، مذهبی و ایدیولوژیکی خود را درگیر نمی سازد.

۴. استقلالیت: این نهضت مستقل است. جمعیت های ملی با آن که در خدمات بشردوستانه مددگار حکومت های خویش و تابع قوانین ممالک متبوع شان می باشند، باید همیشه خود مختاری خویش را حفظ کنند تا قادر شوند همواره مطابق اصول نهضت عمل کنند.

۵. خدمات رضاکارانه: صلیب سرخ و هلال احمر یک نهضت امداد رسان رضاکار است. در هیچ شرایطی در

آرزوی کسب منفعت نمی باشد.

۶. وحدت: در هر کشور باید فقط یک جمعیت هلال احمر یا صلیب سرخ وجود داشته باشد. این جمعیت باید به روی همه گان باز بوده و خدمات بشردوستانه خود را در سرتاسر کشور ارائه کند.

۷. جهانشمولیت: نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر که در آن همه جمعیت های ملی دارای مقام یکسان هستند و در کمک با همدیگر وظایف و مکلفیت های مساوی دارند، جهان شمول است.

نشان

نشان جمعیت هلال احمر افغانی طوریکه از نام آن پیداست هلال احمر یا مهتاب سرخ است که اصولاً در زمینه سفید باید قرار داشته باشد. نشان معرف هویت و وسیله شناخت جمعیت هلال احمر افغانی بوده که بمنظور حمایت و تشخیص بکار برده می شود.

نشان هلال احمر علامت و سمبول ارائه خدمات حمایتی بیطرفانه و بدون تبعیض به آسیب دیده گان حوادث طبیعی و جنگی است. در همچو مواقع کارمندان، تأسیسات، وسایط، مواد امدادی، نشریه ها و

اسناد جمعیت هلال احمرافغانی با نشان مزین هستند تا از یکسو از سائر ارگان‌ها و مؤسسات تفکیک و به سهولت قابل شناخت باشند و از سوی دیگر از مصونیت‌ی که از نشان در قرار داد‌های چهارگانه ۱۹۴۹م جینوا و پروتوکول‌های ضمیمه‌ی ۱۹۷۷م بعمل آمده است، مستفید شوند.

نشان‌های نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر

International Federation
of Red Cross and Red Crescent Societies

ICRC

برای اولین بار در سال ۱۸۶۳ به اساس فیصله کنفرانس بین‌المللی، نشان صلیب سرخ در متن سفید بحیث نشان مشخصه جمعیت‌های کمک‌رسان به سربازان زخمی (جمعیت‌های ملی آینده) قبول گردید. در سال ۱۸۶۴ صلیب سرخ از طریق کنفرانس سیاسی به حیث نشان مشخصه خدمات طبی نظامی توسط قانون بین

روز جهانی نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر

روز هشتم می که اکثراً با هژده هم برج ثور مصادف

می باشد در تقویم تاریخ بنام روز جهانی نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر ثبت گردیده است. هشتم می که مصادف با روز تولد هانری دونانت (۱۸۲۸ - ۱۹۱۰م) مؤسس نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر است، زیر نام روز جهانی نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر همه ساله از طرف هر سه مرکبه در سراسر جهان تحت شعار ویژه سال با راه اندازی محافل برگزار می گردد. هدف از برگزاری این روز یاد بود از یک کارنامه فداکارانه در تاریخ بشر است و از جانبی بر حمایت از فعالیت های بشردوستانه نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر تاکید می گردد و شناسائی هویت این نهضت را برای مردم جهان به نمایش می گزارد.

جمعیت هلال احمر افغانی بمثابة عضو فعال نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر این روز را همه ساله در دفتر مرکزی و نمایندگی های ولایتی خود ضمن مراسم ویژه با نشر پیام حمایوی رئیس جمهور کشور و رئیس عمومی جمعیت هلال احمر افغانی برگزار می نماید.

در محافلی که به همین مناسبت در مرکز جمعیت ملی

و نمایندگی های ولایتی آن دایر می شود جمع کثیری از بزرگان، تاجران ملی، اراکین دولتی، شخصیت های ملی و اجتماعی شرکت می ورزند که در ضمن بیانیه های

شماره تماس:

۰۷۹۹۶۵۲۸۹۳ / ۰۷۲۸۹۰۰۱۰۳

پست بکس:

۳۰۶۶

آدرس الکترونیکی:

dis@redcrescent.af

intdept@redcrescent.af

وب سایت:

www.redcrescent.af

افغانستان، کابل، ناحیه پنجم، افشارسیلو، دفتر مرکزی

جمعیت هلال احمر افغانی

